

Αξιοθέατα

Συντάχθηκε απο τον/την Ελένη Τσιακάλου
Τρίτη, 31 Αύγουστος 2010 10:30 -

Από τα αρχιτεκτονικά μνημεία της πόλης ξεχωρίζει το 1^ο Δημοτικό σχολείο, ένα όμορφο νεοκλασικό κτίριο κτισμένο το 1904. Αξιόλογο είναι και το 1^ο

Γυμνάσιο, το οποίο ανεγέρθη το 1921 απέναντι από το 1^ο

Δημοτικό. Όταν ξεκίνησε η λειτουργία του το 1922 ήταν το μοναδικό Γυμνάσιο των Μεσογείων και είχε ονομαστεί «μεγαλοπρεπές τέμενος των Μουσών».

Ο Ιερός **Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου** αποτελεί σημαντικό μνημείο για την περιοχή.

Ο Μητροπολιτικός **Ναός Αναλήψεως** του Κυρίου στο κέντρο της πόλης θεωρείται ξεχωριστό μνημείο τέχνης. Έχει δε ιδιαίτερη σημασία για τους Κορωπιώτες καθώς αποτελεί τάμα των προγόνων τους για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον τουρκικό ζυγό. Ακόμη, ο Ιερός **Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος** στις Ανατολικές παρυφές του Κορωπίου αποτελεί αριστούργημα της βυζαντινής εκκλησιαστικής τέχνης και χρονολογείται από το 10^ο αιώνα.

Ο **Άγιος Δημήτριος** Σαρωνικού είναι επίσης βυζαντινός ναός. Ένα τμήμα του, ωστόσο, έχει χτιστεί στα χρόνια της Τουρκοκρατίας.

Ένας άλλος βυζαντινός ναός, η **Αγία Τριάδα** αποτελεί το καθολικό της ομώνυμης μονής. Αξιόλογος ναός είναι και αυτός του **Ευαγγελιστή Λουκά**, ο οποίος μάλιστα έχει ανακηρυχθεί διατηρητέο μνημείο από την Αρχαιολογική Υπηρεσία.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Είναι Μητροπολιτικός ναός Βυζαντινού ρυθμού. Η ανοικοδόμησή του άρχισε στις 8 Μαρτίου 1858 και τελείωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1864 με τη συνδρομή όλων των κατοίκων. Αποτελεί «τάμα» των Κορωπιωτών για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον Τουρκικό ζυγό. Σχεδιάστηκε από τους αρχιτέκτονες Κωνσταντή και Μαρινάκη. Η διακόσμησή του ανήκει στο ζωγράφο Νικόλαο Λούβαρη και στον κοσμηματογράφο Ιωάννη Χρυσόχοο. Πολύ αργότερα (1935 ? 1937) χτίστηκε το καμπαναριό σε σχέδια του αρχιτέκτονα Αναστασίου Ορλάνδου. Συγκатаλέγεται ανάμεσα στους ωραιότερους ναούς της Ελλάδας μετά το 1821.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (ΠΑΝΑΓΙΤΣΑ)

Στη θέση αυτή, όπου προϋπήρχε παρεκκλήσιο, χτίστηκε κατά τον 14^ο αιώνα ναός της Θεοτόκου από κάποιον Δημήτρ. Ιωάννου Χαλιδίτη. Το 1730 στην ίδια θέση χτίστηκε νέος ναός από τους κατοίκους. Αυτό αποδεικνύεται από πλάκα στη δυτική πλευρά του ναού. Ο ναός είναι βασιλικού ρυθμού και αγιογραφήθηκε από τον αγιογράφο Γεώργιο Μάρκου από το Άργος. Την εποχή της Τουρκοκρατίας ο περίβολος του ναού χρησιμοποιούνταν για να θάβουν τους νεκρούς, σύμφωνα με τη συνήθεια της εποχής. Μετά την ίδρυση του Ελληνικού κράτους ορίστηκε το νεκροταφείο ως τόπος ταφής.

Ο ναός αυτός, που σήμερα αποτελεί ένα σημαντικό Χριστιανικό μνημείο για όλα τα Μεσόγεια, κινδύνεψε να καταστραφεί το 1905 από τους κατοίκους οι οποίοι προφανώς αγνοούσαν την αξία του. Σκοπός τους ήταν να τον κατεδαφίσουν για να χτίσουν στη θέση του άλλον και μάλιστα είχαν την έγκριση της αρμόδιας δημόσιας αρχής. Ευτυχώς κατόπιν ενεργειών κάποιων κατοίκων παρενέβη το Υπουργείο που ήταν αρμόδιο για εκκλησιαστικά θέματα και ο ναός σώθηκε.

Σήμερα είναι ένας από τους ενοριακούς ναούς της πόλης μας. Πανηγυρίζει στις 15 Αυγούστου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Χρονολογείται από το 10^ο μ.Χ. αι. και αρχιτεκτονικά ανήκει στον τύπο του σταυροειδούς εγγεγραμμένου ναού με τρούλο. Ο Αναστάσιος Ορλάνδος τοποθετεί την κατασκευή γύρω στα 950 ? 975 μ.Χ. Οι τοιχογραφίες του ναού αποτελούν σπάνιο δείγμα της Βυζαντινής αγιογραφίας στην Αττική. Είναι ίσως ο παλαιότερος αγιογραφημένος διάκοσμος ναού των Μεσογείων (από τις αρχές του 11^{ου} αι., 1020 -1030 μ. Χ.). Αξίζει να προσέξει κανείς την παράσταση του αυστηρού Παντοκράτορα, που εικονίζεται στον τρούλο και αποτελεί προάγγελο της αριστοκρατικής τέχνης της Μονής Δαφνίου, καθώς και τη μορφή της υψηλόκορμης Παναγίας ανάμεσα σε δύο αρχαγγέλους.

Οι εξωτερικές διαστάσεις του ναού είναι 11,50 x7,50 μ. Ο κυρίως ναός είναι τετράγωνος. Το κομψό επίμηκες σχήμα του οφείλεται στο νάρθηκα που προστίθεται στον κυρίως ναό.

Η στέγη του καταλήγει σε αέτωμα πάνω από την είσοδο. Σ? αυτό ακριβώς το σημείο, κάθε χρόνο, ανήμερα της Μεταμορφώσεως στις 6 Αυγούστου, οι πιστοί κρεμούν σταφύλια και σύκα της νέας σοδειάς. Αυτό το έθιμο, αποτελεί σημαντικό στοιχείο της ιστορίας του ναού και αποδεικνύει πως ο ναός λειτουργείται, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, εδώ και περισσότερα από χίλια χρόνια.

[1]Πηγές πληροφοριών: «Μεσογαία», Γιάννη Μιχαήλ: «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΟ ΚΟΡΩΠΙ ΑΤΤΙΚΗΣ», Αγγ. Γκιόκα: «Ο ΔΗΜΟΣ ΚΡΩΠΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ», Σταύρου Παπανικολάου: «ΚΟΡΩΠΙ», Ιστοσελιδα βιβλιοθήκης Δήμου Κρωπίας: http://www.koropilib.gr/article_detail.asp?node_serial=001001001005&node_id=140&article_id=7